

Piia Tilvis-Juola

HUOLTAJIEN JA VARHAISKASVATUSHENKILÖSTÖN YHTEIS- TYÖ

Huoltajien kokemuksia yhteistyöstä varhaiskasvatushenkilöstön kanssa

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaalialan koulutusohjelma
Lokakuu 2017**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Lokakuu 2017	Tekijä Piia Tilvis-Juola
Koulutusohjelma Sosiaali- ja terveysala		
Työn nimi HUOLTAJIEN JA VARHAISKASVATUSHENKILÖSTÖN YHTEISTYÖ. Huoltajien kokemuksia yhteistyöstä varhaiskasvatustahenkilöstön kanssa		
Työn ohjaaja Kaija Koivusaari		Sivumäärä 27 + 2
Työelämäohjaaja Kaupungin varhaiskasvatusjohtaja		
Opinnäytetyö on toteutettu Pohjois-Pohjanmaalla sijaitsevan kaupungin kahdessa päiväkodissa. Päiväkodit tarjoavat varhaiskasvatusta ja esiopetusta 3–6-vuotiaille lapsille. Kaupunki, jossa tutkimus tehtiin, pysyy tutkimuksessa anonymina. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää huoltajien kokemuksia heidän ja varhaiskasvatustahenkilöstön yhteistyöstä. Tavoitteena oli saada tietoa, jota varhaiskasvatustahenkilöstö pystyisi hyödyntämään omassa työssään jatkossa. Työn teoreettinen osuus koostuu muun muassa uusista varhaiskasvatussuunnitelman perusteista ja varhaiskasvatuslaista sekä huoltajien ja varhaiskasvatustahenkilöstön yhteistyötä käsittelevästä kirjallisuudesta. Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena eli laadullisena tutkimuksena haastatteluiden avulla. Tutkimuksessa haastateltiin yhteensä kymmentä huoltajaa, joiden yksi tai useampi lapsi oli varhaiskasvatuksessa haastatteluiden ajankohtana. Haastattelut nauhoitettiin ja litteroitiin myöhemmin aineiston analysointia varten. Haastateltavien huoltajien joukossa oli sekä naisia ja miehiä. Tutkimustuloksista voidaan päätellä, että huoltajat ovat suurimmalta osin tyytyväisiä heidän ja varhaiskasvatustahenkilöstön yhteistyöhön. Huoltajat kokevat yhteistyön heidän ja henkilökunnan välillä avoimena ja luottamuksellisena. Kehittämiskohteina tuloksien perusteella voidaan nähdä lapsen haku-tilanteessa käytävä varhaiskasvatustahenkilön ja huoltajan keskustelu lapsen päivästä, joka voisi olla henkilökohtaisempi ja sisältää tarkempaa tietoa siitä, kuinka lapsi on päivän aikana tapahtuneet asiat kokenut varhaiskasvatuksessa.		
Asiasanat Huoltajien ja varhaiskasvatustahenkilöstön yhteistyö, kasvatuskumppanuus, varhaiskasvatuslaki, varhaiskasvatussuunnitelman perusteet		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date October 2017	Author Piia Tilvis-Juola
Degree programme Social Services		
Name of thesis CO-OPERATION BETWEEN GUARDIANS AND EARLY CHILDHOOD EDUCATORS. Guardians' experiences of co-operation with early childhood education staff		
Instructor Kaija Koivusaari	Pages 27 + 2	
Supervisor The city's early education director		
The thesis was carried out in two kindergartens in a city located in Northern Ostrobothnia. These kindergartens provide early childhood education and pre-school education for children aged from 3 to 6 years. The aim of this thesis was to find out about the guardians' experiences of the co-operation between them and the early childhood educators. The objective was to collect information that the early childhood educators could use in their own work in the future. The theoretical base of the thesis consist of the new basic principle of early childhood education and early childhood education law as well as literature on cooperation of guardians and early childhood educators. This thesis was carried out as a qualitative study through interviews. A total of ten guardians was interviewed and each of them had one or more children in the early childhood education at the time of the interviews. The interviews were recorded and transcribed for later a analysis. Among the interviewed guardians, there were both men and women and the interviewees remain anonymous in the study. The results of this study showed that the guardians are mainly happy with the co-operation with the early childhood educators. They feel the co-operation between them and the staff is open and confidential. The situation when the guardians come pick up their children was considered an issue that could be developed. The early childhood educator should discuss with the guardians in more detail what the child's day included and how the child experienced the things that happened during the day.		

Key words

Cooperation of guardians and early childhood educator, educational partnership, early childhood law, the basics of early childhood education

ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 VARHAISKASVATUS	3
2.1 Varhaiskasvatustilanne.....	3
2.2 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet	4
2.3 Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma.....	4
2.4 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.....	5
3 KASVATUKUMPPANUUS	6
3.1 Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet.....	7
3.2 Kasvatuskumppanuuden rakentuminen	8
4 TUTKIMUS PROSESSI	11
4.1 Aiheen valinta.....	12
4.2 Tutkimuskysymys	12
4.3 Tutkimusmenetelmä	12
4.4 Aineiston keruumenetelmä	13
4.5 Tutkimuksen kulku.....	13
4.6 Aineiston analysointi.....	14
4.7 Eettisyys	15
5 TUTKIMUSTULOKSET	16
5.1 Avoin yhteistyö vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä.....	16
5.2 Yhteistyön rakentuminen.....	17
5.2.1 Hyvä tutustuminen	19
5.3 Päivittäiset kohtaamiset.....	19
5.4 Varhaiskasvatuskeskustelut.....	20
6 JOHTOPÄÄTÖKSET	22
7 POHDINTA	23
LÄHTEET	26
LIITTEET	
KUVIOT	
KUVIO 1. Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet.....	7
KUVIO 2. Opinnäytetyö prosessi	11

1 JOHDANTO

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten vanhemmat kokevat huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen yhteistyön toteutuvan lastensa päiväkodissa. Tutkimus toteutettiin yhteistyössä Pohjois-Pohjanmaalaisen kaupungin kahden päiväkodin kanssa. Nämä päiväkodit tarjoavat varhaiskasvatusta ja esiopetusta 3-6 -vuotiaille lapsille.

Tutkimuksen aihe nousi esille tehdessäni toisena opintovuoteni harjoittelua päiväkodissa ja keskustellessani varhaiskasvatushenkilöstön kanssa lasten huoltajien osallisuudesta päiväkodissa. Tein opinnoissani kyseisenä vuonna pientutkimuksen, johon valitsin aiheeksi edellä mainitun, eli vanhempien osallisuus lastensa päiväkodissa. Tästä kiinnostuneena halusin syventää aihetta sekä omaa osaamistani. Loppujen lopuksi aiheeksi valikoitui huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen yhteistyön toteutuminen huoltajien näkökulmasta.

Vanhempia tutkimuksia etsiessäni en löytänyt montaa tutkimusta jossa useampia huoltajia olisi haastateltu kasvotusten aineistoa kerätessä. Vanhemmista tutkimuksista usea oli toteutettu kvalitatiivisena, mutta kyselylomakkeen avulla. Löysin myös useita tutkimuksia, joissa oli haastateltu varhaiskasvatushenkilökuntaa yhteistyöstä. Tämän vuoksi halusin toteuttaa tutkimuksen, jossa aineisto kerätään haastattelemalla kasvotusten varhaiskasvatuksessa olevien lasten huoltajia heidän kokemuksistaan varhaiskasvatushenkilöstön kanssa tehtävästä yhteistyöstä.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on selvittää miten huoltajat kokevat yhteistyön toteutuvan heidän lastensa päiväkodissa, huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä. Tutkimuskysymys on, miten huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön yhteistyö toteutuu varhaiskasvatuksessa huoltajan näkökulmasta?

Työ rajattiin niin, että informanteina toimi varhaiskasvatuksessa olevien lasten huoltajat. Tutkimus toteutettiin haastattelemalla vapaaehtoisia huoltajia kahdesta eri päiväkodista. Tutkimuksen aineisto kerättiin puolistrukturoidulla haastattelulla eli teemahaastattelemalla varhaiskasvatuksessa olevien lasten huoltajilta. Haastattelut nauhoitettiin informanttien luvalla, jonka jälkeen ne litteroitiin kerätyn aineiston analysointia varten. Yhteensä haastatteluja kertyi kymmenen. Haastateltavien huoltajien joukossa oli niin naisia kuin miehiäkin.

Tutkimuksen teoriaosuudessa käytetään termiä ”kasvatuskumppanuus”, koska tätä sanaa on käytetty paljon tutkimuksessa hyödynnetyssä kirjallisuudessa. Myös nyt jo vanhentuneissa vuoden 2005 varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kasvatuskumppanuus sanaa käytettiin puhuttaessa huoltajan ja varhaiskasvatushenkilöstön yhteistyöstä. Tällä hetkellä voimassa olevassa lokakuussa 2016 julkaistussa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa sanaa ei enää käytetä, vaan puhutaan ”huoltajien kanssa tehtävästä yhteistyöstä”.

2 VARHAISKASVATUS

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä huoltajien kanssa edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista. Sen tarkoituksena on edistää lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta sekä ehkäistä syrjäytymistä. YK:n Lapsen oikeuksien sopimus (1989) myös edellyttää lapsen hyvinvoinnin edistämiseen. Suomessa sopimus on tullut voimaan vuonna 1991 (Unicef 2017). Lasten omat varhaiskasvatuksessa opitut tiedot sekä taidot vahvistavat lasten osallisuutta ja toimijuutta yhteiskunnassa (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 14).

Varhaiskasvatuksella mahdollistetaan huoltajien osallistumista työelämään ja opiskeluun sekä tuetaan huoltajia heidän lastensa kasvatuksessa. Varhaiskasvatus on suunnitelmallista ja tavoitteellista johon sisältyy hoitoa, kasvatusta ja opetusta. Varhaiskasvatuksessa painottuu erityisesti pedagogiikka. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 8-14.)

On todettu, laajoissa seurantatutkimuksissa (mm. Vandell ym. 2010; Caspi 2016), että laadukkaalla varhaiskasvatuksella on paljon positiivisia vaikutuksia nuoruus- ja aikuisikään saakka. Varhaiskasvatuksen vaikuttavuudesta tehtyjen tutkimusten pohjalta voidaan osoittaa, että laadukkaasta varhaiskasvatuksesta lapset ovat hyötäneet niin emotionaalisesti, sosiaalisesti kuin kognitiivisesti. (Kronqvist 2017, 12.)

2.1 Varhaiskasvatustilaki

Varhaiskasvatustilaki säätelee lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatustilakia sovelletaan kunnan, kuntayhtymän sekä muun palvelun tuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatusta voidaan antaa päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena. (Varhaiskasvatustilaki 19.1.1973/36, §1)

Päivähoitoon ovat oikeutettuja kaikki lapset, jotka eivät ole vielä oppivelvollisuusikäisiä. Lisäksi myös sitä vanhemmat lapset, jotka erityisistä olosuhteista sitä vaativat eikä hoitoa ole muulla tavoin järjestetty. Päivähoito on pyrittävä järjestämään sinä vuorokauden aikana, jona sitä tarvitaan, sellaisessa hoitopaikassa joka on lapsen hoidolle ja kasvatukselle sopiva. (Varhaiskasvatustilaki 19.1.1973/36, §2)

Kunnan on huolehdittava lasten päivähoidon järjestämisestä sisällöltään sellaisena ja siinä laajuudessa kuin Varhaiskasvatuslaissa säädetään. (Varhaiskasvatuslaki 19.1.1973/36, §4)

2.2 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet laaditaan erityisesti varhaiskasvatuslain mukaan. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaan toteutetaan varhaiskasvatusta ja se ohjaa paikallisten ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelmien laadintaa koko maassa. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tarkoituksena on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä sekä sen toteuttamista ja kehittämistä. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä onkin edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko Suomessa. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 8.)

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet sisältää määräykset varhaiskasvatuksen toteuttamiseen ja keskeisiin tavoitteisiin, sisältöihin sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä. Lisäksi perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä ja monialaisesta yhteistyöstä. Koko varhaiskasvatussuunnitelmakokonaisuuteen kuuluu valtakunnalliset varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, paikalliset varhaiskasvatussuunnitelma ja lasten varhaiskasvatussuunnitelmat. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 8.)

2.3 Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma

Valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelmien perusteiden pohjalta kunnat laativat paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat, jotka ovat velvoittavia. Näitä paikallisia varhaiskasvatussuunnitelmia tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia niin, että se koskee kaikkia toimintamuotoja (päiväkoti, perhepäivähoito ja muu varhaiskasvatus) tai jokaiselle toimintamuodolle erikseen. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 9.)

Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat laaditaan siten, että ne määrittelevät, ohjaavat ja tukevat varhaiskasvatuksen järjestämistä kunnissa. Valtakunnallisia perusteita voi tarkentaa paikallisissa suunnitelmissa, mutta mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta

tai sisältöä ei voi jättää pois. Paikallisissa suunnitelmissa tuleekin ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet ja varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon sekä kehittämistyön tulokset. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 9.)

Paikallisia varhaiskasvatussuunnitelmia laadittaessa ja kehitettäessä on varhaiskasvatuksen järjestäjän huolehdittava, että henkilöstöllä, huoltajilla ja lapsilla on mahdollisuus osallistua näihin. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 9.)

2.4 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuslain turvaamana lapselle, joka on varhaiskasvatuksessa, on oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle laaditaan oma henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma, jonka lähtökohtana on lapsen etu ja tarpeet. Suunnitelman laatii henkilöstö yhdessä huoltajan kanssa ja siihen kirjattavat tavoitteet asetetaan pedagogiselle toiminnalle. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja toteutumisen arvioinnista vastaa lastentarhanopettajan kelpoisuuden omaava henkilö. Perhepäivähoidossa suunnitelmaa tehtäessä käytetään lastentarhanopettajan asiantuntijuutta. Tarpeen mukaan lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tekemiseen osallistuu eri asiantuntijoita tai muita tahoja jotka tukevat lapsen kehitystä ja oppimista. (Varhaiskasvatuksen perusteet 2016, 10.)

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman kirjataan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet ja toimenpiteet. Keskustelussa nostetaan esille, ja kuvataan lapsen kiinnostuksen kohteita, osaamista ja vahvuuksia sekä yksilöllisiä tarpeita. Huoltajan ja varhaiskasvatushenkilöstön näkemykset ja kokemukset lapsesta yhdistyvät lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa. Suunnitelmaan tulee lisäksi selvittää lapsen mielipide ja toiveet ja ne tulee myös huomioida suunnitelmassa. (Varhaiskasvatuksen perusteet 2016, 10.)

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laaditaan lapsen aloittaessa päiväkodissa tai perhepäivähoidossa ja suunnitelma tarkistetaan vähintään kerran vuodessa. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on arvioitava ja se on tarkistettava aina kun siihen on lapsen tarpeista johtuvaa syytä. (Varhaiskasvatuksen perusteet 2016, 10-11.)

3 KASVATUSKUMPPANUUS

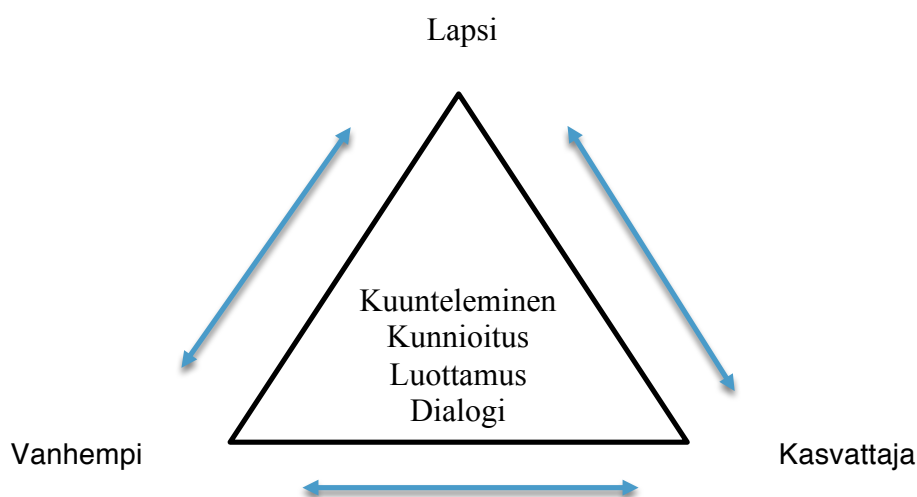
Kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan varhaiskasvatushenkilöstön ja huoltajien välistä kasvatusyhteistyötä, joka on tasavertaista, luottamuksellista ja kunnioittavaa vuorovaikutusta. Henkilöstö ja huoltajat tietoisesti sitoutuvat ja toimivat lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseksi. Tällä yhteistyöllä onkin tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Kasvatuskumppanuudessa varhaiskasvatushenkilöstön ja huoltajien samanarvoiset, mutta sisällöltään erilaiset tiedot lapsesta sekä lapsen kanssa toimimisesta yhdistyvät tavalla joka kannattelee lasta. Tämän yhteistyön sekä tarvittaessa monialaisen yhteistyön toteutuksesta vastuu on varhaiskasvatuksen järjestäjillä. Ensisijainen kasvatusvastuu ja kasvatusoikeus omasta lapsestaan on kuitenkin huoltajilla. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 17; Varhaiskasvatuksen perusteet, 2016, 32.)

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus vaikuttaa yhdessä henkilöstön ja lapsen kanssa varhaiskasvatuksen toiminnan ja tavoitteiden suunnitteluun sekä kehittämiseen (Varhaiskasvatussuunnitelmanperusteet, 2016, 33). Hoitopaikkaa kohtaan olevat hyvät odotukset ovat pääsääntöisesti henkilökuntaan, hoitopaikan ympäristöön sekä pohdintaan lapsen tarvitsemasta yksilöllisestä huomioimisesta ja sen saamisesta. Tärkeimmiksi kriteereiksi nouseekin henkilökunta, jolla on aito kiinnostus työtään ja lapsia kohtaan, lisäksi henkilökunnalla tulisi olla myönteisyyttä sekä avoimuutta koko perhettä kohtaan (Karikoski & Tiilikka, 2017, 80 [Munter 2001; Toppinen 2014].)

Hyvä yhteistyö huoltajien kanssa on myös ennaltaehkäisevää perhetyötä. Ilman toimivaa ja kiinteää yhteistyötä, mahdollisiin ongelmiin on vaikea puuttua. Tällaista kiinteää yhteistyösuhdetta aletaan luomaan jo varhaiskasvatuksen aloituksessa. (Sosiaali- ja terveysministeriö, 35). Keskeisenä haasteena nähdään perheiden arjen ja elämänpiirin muutokset, jotka vaikuttavat myös lasten kasvuympäristöön. Yhteiskunnallisten rakennetekijöiden tuottamana huoltajien työelämä on muuttunut entistäkin vaativammaksi. Se tuo mukanaan perheen elämän kiireisyyden ja vanhempien väsymyksen, ajankäytön problematiikan. Tämä kaikki heijastuu niin vanhemmuuteen, mutta myös vahvasti lapsiin ja heidän elämäntilanteisiin. (Tiilikka, 2010, 66 [Kyrönlampi-Kylmänen, 2007].) Muuttuvissa olosuhteissa perheet kuitenkin sopeutuvat, he muokkaavat samalla omaa ekokulttuuriaan ja elämäntapaansa. Näin he kehittävät arkeaan itselleen sopivaksi. (Määttä, 2001, 81-82.)

3.1 Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet

Kasvatuskumppanuutta ohjaavia periaatteita on neljä. Niitä ovat kuuleminen, kunnioitus, luottamus ja dialogi. Nämä on kirjattu kuvio 1. kolmion keskelle. Kasvatuskumppanuuden tavoitteena onkin yhdistää vanhempien taikka huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön eli kasvattajien näkemyksen, kokemukset ja tieto. Näitä sekä vanhemmat, että kasvattajat hyödyntävät, jotta he voivat molemmat toimia lapsen parhaaksi. Kuvio 1. lapsi on kuvattu kolmion korkeimpaan kärkeen. (Lehtinen, T.)

KUVIO 1. Kasvatuskumppanuutta ohjaavat periaatteet (mukaillen Lehtinen, T.).

Vuoropuhelussa keskeisiä asioita ovat kuuntelu ja toisen kuuleminen. Läsnäolo on välttämätöntä, jotta kuunteleminen ja kuuleminen onnistuisi. Toiselle se näyttäytyy niin, että hän näkee toisen kiinnostuksen, empaattisuuden ja rehellisyyden aitona. Kuuntelijan täytyy luoda turvallinen, myönteinen ilmapiiri ja haluta sekä uskaltaa ottaa vastaan puhujan asia. Saarnaaminen, luennoiminen, kritisoiminen, syytteleminen ja olettaminen aiheuttavat sen, ettei kuuleminen enää toteudu. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 32.)

Toinen periaate on kunnioitus. Toisen ihmisen arvostaminen ja hyväksyminen ovat kunnioitusta. Arvostus ilmenee aina ajatuksina ja tekojen kautta. Ihmistä auttavat ymmärtämään, että häntä kunnioitetaan ja arvostetaan, kun henkilöstö käyttäytyy avoimesti ja myönteisesti. Ihmisten erilaisuuden vuoksi kunnioittavan suhteen luominen voi olla haasteellista. Kuitenkin kuuntelemisen kautta voidaan oppia hyväksymään, ymmärtämään ja kunnioittamaan. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 34.)

Luottamus on ohjaavista periaatteista kolmas. Luottamus rakentuukin kuulemisen ja kunnioituksen periaatteista ja sen syntymiseen tarvitaan aikaa, yhteisiä kokemuksia sekä vuoropuhelua. Luottamus rakentuu usein huoltajien mielestä siitä, minkälainen on kasvattajan välinen suhde lapseen. Sensitiivinen suhde henkilöstön ja lapsen välillä lisää luottamusta ja turvallisuutta huoltajissa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 36.)

Viimeinen periaate neljästä on dialogi. Dialogi toteutuu tasa-arvoisessa vuoropuhelussa ja siinä kummankaan tietämys ei ole merkityksellisempää eikä arvokkaampaa kuin toisen. Aito vuoropuhelu voi syntyä vain kuulevasta suhteesta ja siinä on tilaa kaikkien osapuolien ajatuksille, aktiivinen osallistuminen onkin tärkeää. Dialogi tarkoittaaakin taitoa ajatella, puhua ja toimia yhdessä. Siinä luodaan yhteistä ymmärrystä, tietoa ja sovitellaan yhteen erilaisiakin tulkintoja. Hyvän kasvatusilmapiirin luominen on tärkeää työntekijöiden ja huoltajien välillä. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 38; Järvinen, Lankinen, Taa-jamo, Veistilä & Virolainen, 2012, 143.)

3.2 Kasvatuskumppanuuden rakentuminen

Erityisen suuria muutoksia lapselle ja hänen perheelleen ovat varhaiskasvatuksen aloitus, esiopetuksen ja koulun aloittaminen. Lapselle ne ovat merkittäviä muutoskohtia, joten niihin tulee valmistautua ja joissa tarvitaankin huoltajia (useimmiten siis vanhempia), jotka toimivat näissä tilanteissa lapsen asiantuntijoina, tukijoina, tietojen välittäjinä ja henkilöstön yhteistyökumppaneina. (Karikoski & Tiilikka, 2017, 79 [Karikoski, 2008].)

Kasvatuskumppanuuden rakentuminen alkaa tutustumisesta. Luonteva paikka tutustumiselle ja ensimmäiselle tapaamiselle on perheen koti. Tutustumiskäynnillä käydään ennen kuin lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa. Huoltajien toiveesta aloituskeskustelu voidaan käydä perheen kodin sijasta esimerkiksi päiväkodissa tai muussa sopivassa paikassa. Aloituskeskustelussa käydään keskustelua lapsen hoidon aloitukseen, perheen odotuksiin ja toiveisiin liittyen. Lähtökohtana onkin antaa perheelle puheenvuoro ja lisäksi työntekijä auttaa huoltajia vahvistamaan lastaan päivähoidon aloitukseen. Aloituskeskustelussa työntekijällä onkin ainutkertainen tilaisuus lähteä luomaan kuulevaa ja luottamuksellista kumppanuussuhdetta perheeseen. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 41.)

Kaskela & Kekkonen toteaa, että lapselle turvallinen paikka tutustua uuteen ihmiseen, varhaiskasvattajaan, on hänen oma kotinsa. Kasvattajan ja lapsen luoma ensikontakti perheen kotona auttaakin lasta

hoidon aloituksessa, kun siirrytään vieraaseen paikkaan ja tilaan. Kotikäynnillä kasvattaja tutustuu lapsen ja huoltajien yhteisiin tapoihin toimia ja saa näin tietoa ja taitoa lapselle ominaisesta tavasta. huoltajien odotuksia, toiveita ja pelkoja hoidon aloitukseen on kasvattajan hyvä kuulla ja olla niistä tietoinen. Kotona käytävässä keskustelussa huoltajien kynnyksellä kertoa omista ajatuksistaan ja tuntemuksistaan madaltuu ja heidän puheensa konkretisoituu työntekijälle, kun mielikuville jää tilaa vähemmän. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 41-42.)

Aloituskeskustelussa on hyvä sopia lapsen päivähoiton tutustumisjaksosta, sen pituudesta ja sisällöstä. Siirtyminen kotoa päivähoitoon on hyvä tapahtua vaiheittain ja asteittain, jotta lapselle turvallinen jatkuvuuden tunne säilyisi. Lapsen koko elämäntilanne muuttuu monellakin tapaa, kun hän aloittaa päivähoitossa. Päivittäinen ero vanhempiin, uudet ihmissuhteet aikuisiin ja lapsiin sekä lapsiryhmän toimintaan osaksi tuleminen ovat asioita, joita lapsi joutuu työstämään päivittäin. Kasvattajalta lapsi ja huoltaja tarvitsevatkin aluksi kuulemista ja myötätuntoa erokokemukseensa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 43-44.)

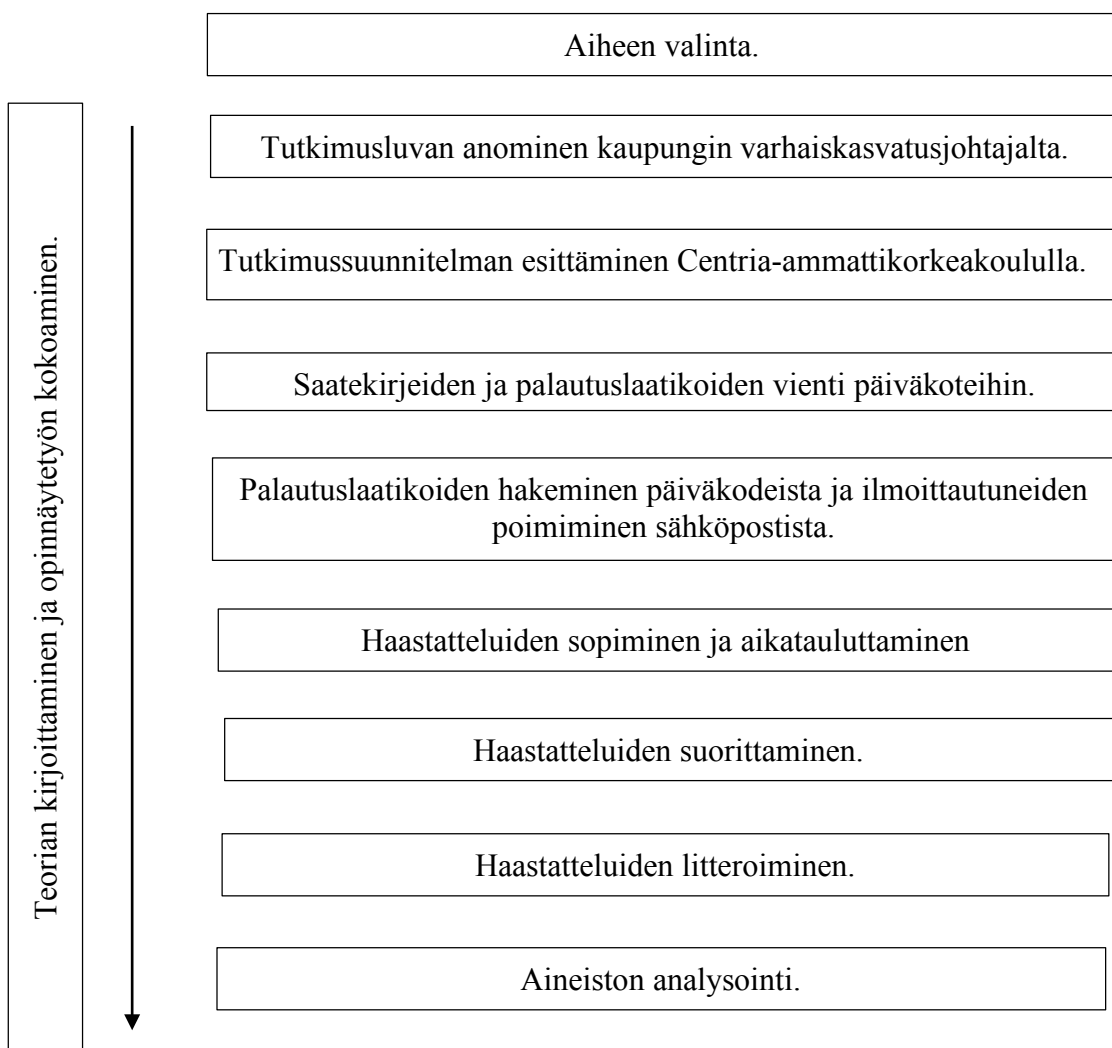
Päivähoiton aloittaessa lapselle tulee kodin lisäksi toinen yhteisö johon hänen pitäisi pystyä liittymään turvallisesti. Lapsi tulee huomioida päiväkodissa yksilönä, mutta kuitenkin aina myös osana yhteisöä. Yhteisössä toimimista lapsi oppii olemalla ensin vuorovaikutuksessa omien perheen jäsenten kanssa ja sitten muiden aikuisten kanssa. Aikuisen malli ja tuki ovat lapselle tärkeitä ja tarvitaankin paljon toistoa, jotta lapsi alkaa ymmärtämään ja sisäistämään muun muassa normeja ja säätelemään käyttäytymistään ryhmässä. Etenkin lapsi tarvitsee varhaiskasvatuksen aloituksessa huoltajien ja kasvattajien tukea vastaanottamaan ja jakamaan tunnetilojaan ja mielialojaan. (Mikkola & Nivalainen, 2011, 19; Kaskela & Kekkonen, 2006, 43-44.)

Taina Kyrönlampi-Kylmänen toteaa väitöskirjassaan *Lapsen hyvä arki* (2010), että lapsen aloittaessa hoidon on tärkeää, että huoltajien ja varhaiskasvatuksen henkilökunta käyvät yhteistä keskustelua ja löytävät yhteiset kasvatuseriaatteet. Päivittäisissä kohtaamisissa tapahtuu yhteistä vuoropuhelua huoltajan, kasvattajan ja lapsen välillä. Näitä kohtaamisia tapahtuu, kun huoltaja tuo ja hakee lastaan varhaiskasvatuksesta. Näihin tilanteisiin olisi tärkeää ottaa lapsi mukaan, jotta kuullaan, kuinka lapsi on päivän kokenut. Erittäin tärkeää on jakaa ajatuksia huoltajille juuri heidän lapsestaan. Asiat jotka kasvattaja on lapsesta päivän aikana nähnyt ja kuullut sekä kokenut yhdessä lapsen kanssa, ovat arvokasta tietoa vanhemmille. Riittämätön vuoropuhelu herättää helposti vääränlaisia tulkintoja ja olettamuksia. Sen vuoksi avoin, luottamuksellinen ja syvenevä vuoropuhelu on aina lapsen parhaaksi. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 44-45.)

Kasvatuskumppanuudelle keskeisiä ovat varhaiskasvatuskeskustelut, joita varhaiskasvatushenkilöstö käy yhdessä huoltajien kanssa. Samalla laaditaan lapselle varhaiskasvatussuunnitelma, jonka lähtökoh- tana tulee olla lapsen etu ja tarpeet. Henkilöstö laatii lapsen varhaiskasvatussuunnitelman yhdessä huol- tajan kanssa ja lisäksi lapsen toiveet ja mielipide tulee selvittää sekä myöskin huomioida. Näissä kes- kusteluissa kasvatuskumppanuus mahdollisesti syventyy tai estyy. Yleensä lapsen varhaiskasvatuskes- kustelu käydään muutaman kuukauden kuluttua siitä, kun lapsi on aloittanut varhaiskasvatuksessa. (Kas- kela & Kekkonen 2006, 45; Varhaiskasvatuksen perusteet 2016, 10.)

4 TUTKIMUSPROSESSI

Tutkimus on toteutettu Pohjois-Pohjanmaalla sijaitsevassa kaupungissa, kahdessa päiväkodissa. Molemmat päiväkodit tarjoavat varhaiskasvatusta ja esiopetusta 3–6-vuotiaille lapsille. Alla olevassa kuvassa (KUVIO 2.) kuvaan karkeasti kuinka opinnäytetyö prosessini eteni aiheen valinnasta aineiston analysointiin.

KUVIO 2. Opinnäytetyö prosessi

4.1 Aiheen valinta

Toisena opintovuoteni kävin harjoitteluohjaajani kanssa keskustelua vanhempien osallisuudesta lastensa päivähoitossa. Opinnoissa teinkin kyseisenä vuonna, harjoittelun jälkeen pientutkimuksen, johon valitsin aiheeksi edellä mainitun, eli vanhempien osallisuuden lastensa päiväkodissa. Tästä kiinnostuneena halusin syventää aihetta ja tehdä opinnäytteen liittyen huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön väliseen yhteistyöhön. Lopulta tutkimusaiheeksi valikoitui huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välinen yhteistyö (kasvatuskumppanuus). Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, miten huoltajat kokevat heidän ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen yhteistyön toteutuvan varhaiskasvatuksessa.

4.2 Tutkimuskysymys

Opinnäytetyöni lähtökohtana ja tutkimuskysymyksenä on seuraava:

Miten huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välinen yhteistyö toteutuu varhaiskasvatuksessa huoltajien näkökulmasta?

Tutkimuksen kautta varhaiskasvatuksen henkilökunta pystyy mahdollisesti kehittämään omaa toimintaansa haastatteluissa tulleiden asioiden pohjalta. Myös hyvää palautetta pystytään hyödyntämään motivoinnissa ja kehittämällä siitä entistä parempaa.

4.3 Tutkimusmenetelmä

Tutkimukseni on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen. Kohdetta pyritään tutkimaan kvalitatiivisessa tutkimuksessa mahdollisimman kokonaisvaltaisesti, koska lähtökohtana on, että todellisuus on moninainen ja sitä ei voi pirstoa miten vain osiin. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään löytämään ja paljastamaan tosiasioita, ei niinkään todentamaan jo olemassa olevia väittämiä joita mielletään totuudeksi. Ei siis haeta vastauksia pyrkimällä tilastollisiin yleistyksiin. (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara 2013, 161, Tuomi & Sarajärvi 2009, 85.)

4.4 Aineiston keruumenetelmä

Aineiston keruumenetelmänä käytin teemahaastattelua (LIITE 2.). Teemahaastattelussa eli puolistrukturoidussa haastattelussa edetään etukäteen valittujen tutkimuksen keskeisten teemojen ja teemoihin sisältyvien kysymysten mukaan. Haastattelussa ei voida kysyä mitä vain, vaan pyrkimyksenä on löytää merkityksellisiä vastauksia tutkimukseen. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 75.)

Tuomi ja Sarajärvi toteavat, että onkin makukysymys, pitääkö kaikki suunnitellut kysymykset esittää kaikille haastateltaville, esitetäänkö ne samassa järjestyksessä ja täytyykö sanamuotojen olla sama kaikille. Itse esitin haastatelllessani kaikki kysymykset kaikille haastateltaville, mikäli ne eivät muuten tulleet keskustelussa esille. Kysymysten järjestys haastatteluissa muuttui sen mukaan, miten keskustelu eteni luonnostaan. Mielestäni näin sain keskustelun pidettyä mahdollisimman hyvänä jatkumona ja johdonmukaisena.

4.5 Tutkimuksen kulku

Hain tutkimuslupaa kaupungin varhaiskasvatusjohtajalta helmikuussa 2015. Maaliskuussa esitin tutkimussuunnitelmani Centria-ammattikorkeakoululla. Tämän jälkeen jäin äitiyslomalle ja jatkoin opinnäytetyötäni loppuvuodesta 2016.

Tammikuussa 2017 aloitin saatekirjeen (LIITE 1.) luonnostelua, joka jaettiin tutkimukseen osallistuneiden päiväkotien lasten perheille. Valmiin saatekirjeen luki ennen huoltajille jakamista muutama ystäväni, jotta sain palautetta mahdollisista korjauksista kirjeeseen. Ennen saatekirjeiden vientiä päiväkodeille olin yhteyksissä päiväkotien johtajiin puhelimitse sekä sähköpostitse. Myös päiväkotien johtajat lukivat saatekirjeen ennen niiden jakamista ja hyväksyivät sen. Tammikuun loppupuolella vein saatekirjeet ja haastatteluun ilmoittautumiseen varatut palautuslaatikot päiväkoteihin. Ilmoittautumisaikaa haastatteluihin oli täyden viikon verran (maanantaista perjantaihin). Huoltajilla oli mahdollisuus ilmoittautua haastatteluun palautuslomakkeen tai sähköpostin kautta. Saatekirjeitä jaettiin kahdelle päiväkodille yhteensä noin 120 kpl. Perheille, joilla oli useampia lapsia päiväkodissa, jaettiin vain yksi saatekirje.

Ilmoittautuneisiin huoltajiin otin jokaiseen henkilökohtaisesti yhteyttä pian sen jälkeen, kun ilmoittautuminen oli päättynyt. Heidän kanssaan sovin tarkemmin haastattelun ajankohdasta. Haastattelut suoritin

kevään 2017 aikana. Haastattelupaikkoina toimi päiväkodit tai muu haastateltavan valitsema paikka. Näitä olivat muun muassa koti tai kahvila.

Tärkeää kvalitatiivisessa eli laadullisessa tutkimuksessa on, että henkilöt joita haastatellaan tiedon keräämistä varten, tietävät tutkittavasta asiasta mahdollisimman paljon tai heillä olisi kokemusta kyseisestä asiasta. Haastateltavia ihmisiä ei siis voida valita miten vain vaan heidän täytyy olla tarkoitukseen sopivia. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 86.) Tässä tutkimuksessa haastatelluilla huoltajilla oli kokemusta huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välisestä yhteistyöstä. Toisilla kokemusta oli useamman vuoden ajalta ja osalla vähemmän.

4.6 Aineiston analysointi

Nauhoitin jokaisen haastattelun haastateltujen luvalla. Tämä oli oikein hyvä ratkaisu, koska koen, että näin pystyin keskittymään haastatteluihin ilman ylimääräistä tekemistä ja pystyin myöhemmin kuuntelemaan haastatteluita uudelleen. Koska haastatteluiden nauhoittaminen mahdollisti haastattelu hetkellä tarkan kuuntelemisen, pystyin tekemään paremmin tarkentavia lisäkysymyksiä. Uskon, että haastateltavien sanomisista olisi minulla jäänyt paljon huomiotta, mikäli olisin samalla joutunut kirjoittamaan vastauksia ylös. Haastateltaville kerroin, ettei heitä tunnistettaisi kerätyistä materiaalista. Kerätty materiaali tultaisiin hävittämään, kun opinnäytetyö olisi valmis.

Haastatteluiden jälkeen litteroin jokaisen haastattelun. Litterointi tarkoittaa haastatteluaineiston muuttamista nauhoituksista tekstimuotoon. Vaikka litterointi on työlästä, se kuitenkin samalla lisää tutkijan ja tutkimusaineiston vuoropuhelua. Tekstimuotoon muuttaminen helpottaa tutkimusaineiston järjestelmällistä läpikäyntiä, aineiston ryhmittelyä ja luokittelua eli analysointia. (Vilkka 2015, 137.) Itselläni myöskin tähän kului aikaa melko paljon, mutta se oli kannattavaa. Litteroidessani haastatteluja pystyin tarttumaan tarkasti haastateltavien sanomisiin. Litteroitujen haastateltujen pituus vaihtelu noin viidestä sivusta, reiluun kymmeneen sivuun.

Tutkittavaa ilmiötä kuvaa tutkimuksen aineisto. Tutkittavasta ilmiöstä analyysin tarkoitus on luoda sanallinen ja selkeä kuvaus. Aineisto tulee järjestää tiiviiseen ja selkeään muotoon kadottamatta sen sisältämää informaatiota, siihen pyritään sisällönanalyysillä. (Vilkka 2015, 108.)

Litteroinnin jälkeen luin haastatteluja läpi useamman kerran ja alleviivasin asioita, jotka nousivat haastatteluista teemoista esille. Keskustelun edetessä haastateltava saattoi palata aikaisemmin käsiteltyyn teemaan, joten yhdistin nämä lausunnot myöhemmin ”oikean” teeman alle. Listasin haastatteluista nousseet asiat teemoittain ja ehdin niistä samankaltaisuuksia. Myös erilaisuudet listasin ylös. Näin sain kuvaa, mitkä asiat nousivat huoltajilla voimakkaimmin ja selkeimmin esille sekä mitkä asiat ehkä poikkesivat, mutta tulivat kuitenkin haastatteluissa esille.

4.7 Eettisyys

Tässä tutkimuksessa ei kerrota paikkakuntaa jossa tutkimus on tehty eikä näin ollen myöskään tutkimukseen osallistuneiden päiväkotien nimiä. Tähän ratkaisuun päädyin sen vuoksi, ettei haastateltavien henkilöllisyyttä tunnisteta, koska tutkimus tulee theseus.fi sivuille julkiseksi, kaikkien halukkaiden luettavaksi. Haastateltavien nimet eivät siis tule missään vaiheessa julki. En ole myöskään halunnut numeroida (esim. haastateltava 1, haastateltava 2 jne.) haastateltavia tähän tutkimukseen, jottei tutkimuksessa esiintyviä lauseita voida yhdistää. Kaikki haastateltavat pysyvät näin ollen kaiken aikaa anonyymeina.

5 TUTKIMUSTULOKSET

Haastatteluja kertyi yhteensä kymmenen. Osalla haastateltavista oli useampia lapsia tällä hetkellä varhaiskasvatuksessa, osalla yksi lapsi. Osalla oli kokemusta myös vanhempien lasten varhaiskasvatusvuosista. Haastateltavien huoltajien joukossa oli niin naisia kuin miehiäkin. Tässä luvussa käsittelen tutkimukseni tulokset teemoittain. Osassa vastauksissa teemat limittyivät, joten poimin keskusteluista lauseita, jotka yhdistän parhaiten sopivan teeman alle.

5.1 Avointa yhteistyötä huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä

Huoltajat kokevat heidän ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen avoimen ja luottamuksellisen keskustelun puolin ja toisin tärkeänä. Yhteistyön toivotaan lisäksi myös olevan rehellistä ja henkilökunnan kertovan lapsen päivästä kysymättä. Huoltajat nimeävät päivittäiset keskustelut varhaiskasvatushenkilöstön kanssa ensimmäisinä yhteistyöstä kysyttäessä.

Mun mielestä se on semmosta avointa keskustelua, että jos on jotakin semmosia huolenaiheita niin ne otetaan puheeksi.

Henkilökuntaan täytyy pystyä luottamaan, ja tuota yhteistyö on sitä, että keskustellaan miten päivä on mennyt ja muutenkin siis keskustellaan, että sehän on hirveän kokonaisvaltainen niinkö sillä tavalla.

...että mennään sen sovitun linjan mukaisesti ja tehdään yhdessä se kasvatustyö kunnioittaen molempia tahoja.

Kyllä se on sitä luottamuksellista ja semmosta vuorovaikutteista. Puolin ja toisin.

Onhan sillä ihan älytön merkitys ko ne lapset on kuitenkin suurimman osan päivästä siellä päiväkodissa...niin tosi tärkeää, että se yhteistyö toimii ja on semmosta mutkatonta.

Kyllä se on ihan ehdoton. Jos sää et pysty luottaan niihin ketä siellä on, niin eihän siitä tulis yhtään mitään.

Huoltajista jokainen kertoo, että on tärkeää kuulla etenkin, jos päivähoidossa on sattunut jotain loukkaantumista tai on ollut jotain ongelmia esimerkiksi käytöksessä tai muussa. Näistä halutaan tietää myös hyvissä ajoin, jotta tilanteeseen päästäisiin heti puuttumaan ja miettimään ratkaisua. Tämä on huoltajien mielestä tärkeää myös, jotta asioista osataan keskustella kotona yhdessä lapsen kanssa. Eräs huoltajista

kertoo, että huolet pitääkin hänen mielestään tuoda rehellisesti esille, mutta muistaa kuitenkin negatiivisen palautteen lisäksi päättää se päivä aina johonkin positiiviseen.

Että kuulee heti, jos on jotaki, niin voi sitte heti siihen puuttua.

Tietää, että hoitopaikasta saa sitä viestiä jos ei oo kaikki hyvin. Ja jos ne huomaa jotain semmosta, lapsen vaikka käyttäytymisestä, ettei kaikki oo kunnossa.

Jokainen kymmenestä haastateltavasta huoltajasta kokee, että voi kertoa avoimesti asioista henkilökunnalle.

Molemmin puolinen avoimuus on ehdoton...

Kyllä mä tykkään, että tieto on molemmin puolista, niin ei tuu sitte väärinymmärryksiä.

...onhan se hirmu tärkeää, että pystyy kertomaan henkilökunnalle, jos on vaikka kotona jotaki, joka sitten vaikuttaisi lapseenkin.

Muutamit huoltajat myös kertovat, että kun lapsi on tyytyväinen ja viihtyy hoitopaikassaan, niin myös vanhempi on tyytyväinen ja luottavainen.

Yhteistyöhön kuuluvan päivittäisten keskustelujen lisäksi osalla on käytössä kuukausikirje, pienemmällä paperiversio ja kaikilla eskarilaisilla Wilma. Toisessa päiväkodissa on enemmän käytössä Pedanet., johon päivitetään tulevia tapahtumia ym. Osalla tapahtumista tiedotetaan kotiin jaettavilla tiedotteilla. Tärkeät ilmoitukset löytyvät molemmista päiväkodeista ulko-ovesta, joka koetaankin oikein hyvänä tiedottamispaikkana. Huoltajat kertovat myös saavansa suullisesti usein muistutukset esimerkiksi seuraavan päivän tapahtumasta. Huoltajille järjestetään myös vanhempain iltoja tai koko perheille tarkoitettuja iltoja. Myös varhaiskasvatuskeskustelut nähdään osaksi yhteistyötä. Lisäksi järjestetään ylimääräisiä palavereja ja keskusteluja tarpeen vaatiessa.

5.2 Yhteistyön rakentuminen

Yksi huoltajista muistelee, etteivät he käyneet tutustumassa lapsen päiväkotiin lainkaan. Huoltaja oli ollut puhelimitse yhteydessä päiväkotiin ennen hoidon aloitusta. Eräs toinen huoltajista kertoo, että hän oli käynyt tutustumassa päiväkotiin lapsen kanssa kokonaisen yhden päivän ajan. Yleisin tapa kuitenkin oli, että huoltajat ja lapset ovat käyneet tutustumassa yhden kerran päiväkotiin ennen hoidon aloitusta.

Huoltajat ovat itse ottaneet yhteyttä päiväkotiin ja sopineet tutustumisesta saatuaan päivähoitotoimistolta päätöksen tulevasta hoitopaikastaan.

Tutustumiskäynnit ovat jokaisella olleet lähes samanlaiset. Tutustumiskäynneillä päiväkodissa varhaiskasvattaja on esitellyt päiväkodin tilat ja kertonut käytännön asioista. Huoltajat ovat täyttäneet lapsesta esitietolomakkeen ja kertoneet lapsestaan yleisesti. Tutustumisista oli jäänyt huoltajille hyvä kuva päiväkodista ja he kertovatkin, että tutustuminen oli helpottanut lapsen päiväkodissa aloittamista. Yksi huoltaja kertoo, että kotona oli helpompi jutella hoidon aloituksesta, kun oli tutustumisen jälkeen oikeanlainen, realistinen kuva paikasta. Myös henkilökunnan kohtaamisella oli iso merkitys hoidon aloitukseen.

Sillä on iso merkitys kun näkee, että on hyvin semmosia empaattisia. Ja siinä herää se luottamus, että täällä on tällainen ammattitaitoinen henkilökunta vastassa.

Mulla oli tästä semmonen ennakkokäsitys, että tää on kiva paikka ja mää olin kuullut semmosta kommenttia muilta, että täällä on kiva olla...että se vaan niinkö vahvistu sitte.

...koen, että täällä oltiin läsnä silloin kun meille esiteltiin paikkoja.

...sai semmosen kuvan, että on hyvin lämmin henkisiä ja sillä lailla huomioidaan sitä yksittäistäkin lasta vaikka on iso ryhmä.

Osa huoltajista kertoo, että vaikka tutustuminen oli helpottanut päiväkodin aloitusta, oli huoltajilla silti huoli kuinka hoito lähtisi sujumaan. Myös iso ryhmä toi jännitystä hoidon alkuun.

Kyllähän se aina on se huoli, että miten se lapsi pärjää siellä ja hoito alkaa sujumaan.

Helpotti kun kävi, mutta sitte kuitenkin jännitti, että miten se lähtee isommassa ryhmässä menehen.

Huoltajat myös kertovat, että mahdollisuus useampaan tutustumiskertaan olisi luultavasti ollut ja järjestyntä varhaiskasvatuksen puolelta, jos perhe olisi näin toivonut ja halunnut. Yleisesti kuitenkin ajateltiin, että yksi tutustumiskerta oli ollut haastateltavien omalle perheelle sopiva määrä.

5.2.1 Hyvä tutustuminen

Kysyttäessä huoltajilta minkälainen on heidän mielestään hyvä tutustuminen päiväkodin kanssa, nousi esille varhaiskasvattajan läsnäolo psyykkisesti (ei kiirettä), käytännön asioista kertominen henkilökunnan puolelta, mahdollisuus huoltajilla kysymiseen, tiloihin tutustuminen ja että henkilökunta tutustuisi ennen kaikkea lapseen. Ajateltiin myös, että perhe voisi tulla toisena päivä tutustumaan uudestaan ja lapsi saisi jäädä tällöin muutamaksi tunniksi päiväkotiin ilman vanhempaa.

Että lapsi tietää, että se on ootettu ja tervetullu ja toivottu.

...pääpaino olis siinä lapselle esittelysä ja lapsen kanssa keskustellessa.

5.3 Päivittäiset kohtaamiset

Yleisesti huoltajat kertovat, että aamuisin tulee vaihdettua kuulumisia nopeasti. Kerrotaan esimerkiksi mitä on edellisenä iltapäivänä ja iltana tehty tai jos lapsi on nukkunut yönsä huonosti. Iltapäivällä taas yleisesti odotetaan kuulumisia varhaiskasvatushenkilöstön puolelta lapsen päivän sujumisesta.

Suurin osa haastateltavista huoltajista kertoo saavansa tietää iltpäivisin hyvin mitä päiväkodissa on sinä päivänä tehty ja kuinka lapsen päivä on sujunut. Nämä vanhemmat kokevat, että asioista kerrotaan heille rehellisesti ja oleelliset asiat huomioiden. Kahden huoltajan mielestä päivän askareista ei useinkaan kerrota heille. He saavat yleensä palautteen onko päivä mennyt hyvin tai onko päivän aikana mahdollisesti sattunut jotain. Huoltajat kertovat, että enemmänkin tietoa varmasti saisivat, jos he olisivat itse aktiivisempia kyselemään. Eräs huoltajista kertoo riippuvan työntekijästä, kuinka tarkkaa tietoa hän saa.

...aina on sanottu semmoset oleelliset asiat.

Tarinaa päivästä yleensäkin, että mitä ovat tehneet ja miten on onnistunu.

Päiväkodisa olo aika on kuitenkin isoin osa lapsen hereillä olo aikaa niin on se kiva kuulla, että mitä hän on tehny. Pääsee jakamaan vähä sitä päivää.

No tärkein on varmaan se jos se päivä ei oo menny hyvin tai sitte jos se on menny hyvin niin sitten todetaan, että se on mennyt hyvin ja mitä he ovat ehkä tehneet...

...eihän ne nyt kaikki oo sillä lailla, että tulevat kertomaan mitä päivän aikana on tapahtunut.

Osa huoltajista kertoo juttelevansa enemmän henkilöstön kanssa aamuisin, koska kokevat sen paremmaksi hetkeksi tai koska heidän puolisonsa hakee lapsen hoidosta eivätkä he näin ollen itse pääse kuulemaan päivästä varhaiskasvattajalta. Tämän vuoksi he useimmiten vaihtavat aamuisin kuulumisia edellisestä päivästä ja tulevasta päivästä.

Yksi huoltajista kertoo, että hän itse kysyy päivän tapahtumista henkilökunnalta, mikäli varhaiskasvattaja ei oma-aloitteisesti kerro päivästä, esimerkiksi mitä päivän aikana on tehty, kuinka lapsi on syönyt jne.

...ite kysyy jos ei tuu heti henkilökunnalta...

Huoltajat kertovat, että on hyvä kuulla päivän tapahtumista henkilöstön puolelta, myös muun muassa sen vuoksi, jotta lapsen kanssa on helpompi kotona käydä keskustelua lapsen päivästä. Osalle huoltajista kuitenkin riittää kuulla, onko kaikki mennyt hyvin. Kaikki huoltajat eivät välttämättä kaivanneetkaan tarkempaa tietoa lapsen päivän kulusta. Usea huoltajista myös myöntää, että heillä itsellään on usein iltapäivällä jo kiire kotia tai mahdollisesti harrastuksiin ym. Yleisesti myös lasten hakuajat ajoittuvat aikaan jolloin useita lapsia haetaan yhtä aikaa hoidosta, joten iltapäivän keskustelut voivat siksikin jäädä lyhyiksi ja vähäisiksi.

Eräs huoltajista kertoo, että henkilökunta on saattanut antaa saman päivän aikana ristiriitaista palautetta lapsen päivästä. Toinen henkilökunnasta on kertonut toista ja toinen toista. Osa huoltajista kertoo, että on myös ollut tilanteita, jolloin huoltaja on kuullut lapsen kautta jostain tapahtumasta/tilanteesta ja joutunut itse myöhemmin tarkastamaan henkilökunnalta onko kuultu pitänyt paikkansa.

5.4 Varhaiskasvatuskeskustelut

Jokaiselle lapselle on tehty vähintään yksi varhaiskasvatussuunnitelma vuodelle. Yksi huoltajista kertoo, että heidän lapsensa varhaiskasvatussuunnitelmaa oli päivitetty myöhemmin samana vuonna. Kymmenestä haastateltavasta yhdeksän on ollut mukana lapsensa varhaiskasvatuskeskustelussa ja varhaiskasvatussuunnitelman teossa. Yhden haastateltavan puoliso oli hoitanut heidän lapsensa varhaiskasvatuskeskustelun ja varhaiskasvatussuunnitelman tekemisen yhdessä varhaiskasvatushenkilöstön kanssa.

Huoltajat kertoivat, että varhaiskasvatuskeskustelut on saatu hyvin sovittua. Huoltajat kokivat varhaiskasvatuskeskustelut tärkeiksi, mukaviksi, rennoiksi ja asiallisiksi. Varhaiskasvatuskeskusteluissa huoltajien mielestä käydään asiat hyvin ja laajasti läpi sekä huoltajille on tullut realistinen käsitys missä mennään lapsen kehityksen osalta. Huoltajat kokevat, että näissä keskusteluissa he pystyvät tuomaan omia mahdollisia huoliaan ja toiveitaan hyvin esille ja puheeksi sekä keskustelemaan rauhassa.

Mukavia ja oon ite aina oottanutkin, että käyään jotenki paremmin läpi sitte.

Semmosella hyvällä asiallisella meiningillä.

...tosi avointa keskustelua.

Minusta siinä hyvin monipuolisesti käydään läpi ne lapsen taidot ja kaikki, hyvin laajahan se on.

Mun mielestä se on hyvin tärkeä keskustelu.

Yksi huoltaja kertoo, että hänellä on aina pieni huoli mitä varhaiskasvatuskeskusteluissa kuulee, tuleeko ilmi jotain sellaista huolestuttavaa esimerkiksi lapsen kehityksestä mistä vanhempi ei vielä ole tietoinen. Huoli on kuitenkin aina osoittautunut turhaksi.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tarkoituksena oli selvittää kuinka huoltajat kokevat huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön yhteistyön toteutuvan. Tutkimus toteutettiin Pohjois-Pohjanmaalla ja aineiston keruu menetelmänä käytin teema-haastattelua. Haastattelin yhteensä 10 huoltajaa, joiden lapset olivat varhaiskasvatuksessa samassa kaupungissa.

Haastatteluihin osallistuneiden huoltajien mielestä luottamus päiväkodin henkilöstöön on ehdotonta. Avoimuus sekä rehellisyys puolin ja toisin nähtiin hyvin tärkeänä yhteistyössä. Luottamus syntyykin pikkuhiljaa, kun keskustellaan avoimesti ja rehellisesti asioista ja kohdataan huoltaja tasavertaisena sekä kunnioitetaan molempia osapuolia. Luottamusta huoltajissa herättää myös, kun huoltaja huomaa, että lapsi viihtyy päivähoitossa. Epäluottamusta taas voi herättää muun muassa asioiden kertomatta jättäminen, ristiriitaisuus puheissa ja mikäli lapsella on usein haluttomuutta lähteä aamulla hoitoon tai lapsi ilmaisee muuten, ettei viihdy hoitopaikassaan.

Tuonti- ja hakutilanteissa keskustelut olivat useimmilla pääsääntöisesti melko nopeita. Huoltajien omat arjen kiireet ja/tai useiden vanhempien yhtäaikainen tuonti- ja hakutilanteet tekivät sen, ettei pitkiä keskusteluja arjessa tullut usein käytyä. Kuitenkin huoltajat kokivat, että tarvittaessa näitä pystyttiin toteuttamaan, oli tarve sitten huoltajalla tai varhaiskasvattajalla syventää keskustelua. Kukaan huoltajista ei ollut kokenut, ettei saisi asiaansa kerrottua ja purettua henkilökunnalle. Päivittäisiin keskusteluihin vaikutti myös huoltajien oma aktiivisuus kysyä sekä henkilökunnan aktiivisuus kertoa. Huoltajat toivoivat kuitenkin enimmäkseen päivittäin nopeita kuulumisia lapsensa päivästä.

Haastatelluista huoltajista lähes kaikki olivat osallistuneet lapsensa varhaiskasvatussuunnitelman tekemiseen. Yksi vanhemmista ei ollut osallistunut, vaan hänen puolisonsa oli hoitanut heidän lapsensa varhaiskasvatuskeskustelun. Varhaiskasvatuskeskusteluja oli käyty yleisesti kerran vuodessa. Huoltajat kokivat varhaiskasvatuskeskustelut mm. avoimiksi, tärkeiksi ja monipuolisiksi. He kokivat, että keskustelut olivat hyviä hetkiä jutella rauhassa varhaiskasvatushenkilöstön kanssa lapsen kehityksestä ja mahdollisesti omista toiveistaan ja ajatuksistaan.

Pääsääntöisesti huoltajat olivat hyvin tyytyväisiä lapsensa päiväkotiin ja yhteistyöhön varhaiskasvatushenkilöstön kanssa.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön tavoitteena oli, miten huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön välinen yhteistyö toteutuu varhaiskasvatuksessa huoltajien näkökulmasta. Tutkimuksen toteutin kvalitatiivisena tutkimuksena, haastatteleamalla varhaiskasvatuksessa olevien lasten huoltajia. Haastatteluja kertyi yhteensä kymmenen, kahdesta eri päiväkodista. Päiväkodit sijaitsivat samassa kaupungissa. Toteutin haastattelut teemahaastattelu menetelmällä.

Osalla haastateltavista huoltajista oli kokemusta molemmista päiväkodeista ja osalla vain toisesta päiväkodista. Mielestäni haastateltavien määrä oli riittävä tämän kokoiseen tutkimukseen. Kysymysten asettelulla ja oikeilla lisäkysymyksillä olisin voinut mahdollisesti saada enemmän haastateltavilta tarkentavia lausuntoja ja kokemuksia. Osaltaan myös joidenkin huoltajien kiireinen aikataulu esti syventävien lisäkysymysten esittämisen ja mahdollisesti vaikutti myös huoltajien vastauksien laajuuteen ja syvyyteen.

Opinnäytetyö prosessini oli kokonaisuudessaan pitkä. Tutkimukseen osallistuneen kaupungin varhaiskasvatusjohtajaan olin yhteydessä siinä vaiheessa, kun hain häneltä tutkimuslupaa työlleni helmikuussa 2015. Myös päiväkotien johtajien kanssa keskustelin puhelimitse tässä vaiheessa ja kerroin aikataulus-tani. Esitin tutkimussuunnitelman maaliskuussa 2015, tämän jälkeen jäin hyvin pian äitiyslomalle ja näin ollen opinnäytetyöprosessiini tuli pitkä tauko. Kun vuoden 2016 lopulla palasin opinnäytetyöni pariin, otin yhteyttä päiväkotien johtajiin toistamiseen. Tällöin sovimme jatkosta, muun muassa kirjeiden viemisestä päiväkoteihin ja haastatteluiden suorittamisesta heidän tiloissaan, huoltajan niin halutessa.

Jälkikäteen mietin olisiko tutkimussuunnitelman tekeminen kannattanut jättää syksyyn 2016, jotta opinnäytetyöni prosessi olisi ollut yhtenäinen ilman suurempia katkoksia. En kuitenkaan osaa sanoa, oliko tällä suurempaa merkitystä lopputulokseen.

Tutkimusta tehdessäni pidin tärkeänä, että saisin huoltajilta rehellisiä mielipiteitä heidän kokemuksistaan yhteistyöstä varhaiskasvatushenkilöstön kanssa. Tutkimukseen osallistuneille huoltajille kerroinkin, ettei heidän nimensä tulisi julki missään vaiheessa opinnäytetyötäni. Suoritin aineiston keruun teemahaastattelulla. Tämä oli mielestäni hyvä ratkaisu vaikkakin tutkimukseen osallistuvien huoltajien määrä olisi varmasti ollut suurempi, jos olisin tehnyt niin sanotun lomakehaastattelun. Nauhoitin jokai-

sen haastattelun haastateltavien luvalla. Kerroin miksi toimin näin ja haastattelumateriaalin tulisin hävittämään heti opinnäytetyön valmistumisen jälkeen. Myös litteroidun materiaalin säilytin opinnäytetyön ajan ulkopuolisilta suojassa. Uskon, että haastatteluihin osallistuneet huoltajat pystyivätkin kertomaan rehellisesti kokemuksistaan. Asioita kaunistelematta tai suurentelematta. Näin ollen haastatteluista saatu materiaali on luotettavaa. Kuitenkin tutkimustulosten määrä on melko pieni suhteutettuna näiden kahden päiväkodin kaikkiin huoltajiin.

Keväällä 2017 tein yhdessä kurssikaverini kanssa kyselyn tutkimukseeni osallistuneen kaupungin varhaiskasvatuksessa oleville lapsille ja heidän huoltajilleen, siitä mitä he ja heidän lapsensa pitävät merkityksellisenä ja tärkeänä varhaiskasvatuksessa. Vastauksissa huoltajien osalta nousi huomattavasti esille luottamus sekä avoin ja vuorovaikutteinen yhteistyö vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä. Tämän kyselyn tuloksista sain lisää intoa ja mielenkiintoa omaan tutkimukseeni, jota olin silloin työstämässä.

Opinnäytetyöni teoria osuudessa olisi voinut käyttää vielä enemmän kirjallisuutta, erilaisia lähteitä ja esimerkiksi julkaistuja tutkimustuloksia. Myös tämän tutkimuksen tutkimustulokset olisi voinut tuoda esille toisella tapaa. En kuitenkaan lähtenyt enää muuttamaan esille tuontitapaa toisenlaiseksi, sen näin jo tehtyäni.

Mielenkiintoista olisi toteuttaa myös vastaavanlainen tutkimus varhaiskasvattajia haastatteleamalla. Kuinka kyseisten päiväkotien varhaiskasvattajat kokevat tutkimuksessa käytyjen teemojen ja asioiden toteutuvan. Olisivatko huoltajien ja varhaiskasvattajien näkemykset asioihin samankaltaisia vai toisistaan huomattavasti poikkeavia.

Itse ajattelen samoin kuin teoria osuudessakin on kirjoitettu. Huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön yhteistyön merkitys on merkittävää lapselle ja lapsen huoltajille. Huoltajille on tärkeää tietää, että heidän lapsensa on turvallisten ja aidosti välittävien ihmisten seurassa. Tämä onkin oikeastaan ehdotonta, jotta huoltaja voi keskittyä omaan työhönsä päivän aikana. Huoltajilla tulee olla myös luottamus siihen, että heille kerrotaan lapsen päivästä iloineen ja suruineen sekä myös mikäli lapsen käytöksessä huomioidaan jotain poikkeavaa. Myös tämä kertoo, että henkilökunta välittää päivähoitossa olevista lapsista, heidän tekemisistään ja että lapsen kertomisista sekä ajatuksista ollaan aidosti kiinnostuneita.

Huoltajien ja varhaiskasvatushenkilökunnan yhteistyön luomisessa henkilöstö on avainasemassa. Henkilöstön tulee luoda kunnioittava ja luottamuksellinen ilmapiiri ja sopivat käytännöt huoltajien kanssa

toimimiseen sekä tehdä aloitus vuorovaikutukselliselle keskustelulle. Tämän jälkeen on huoltajasta kiinni, miten avoimesti hän haluaa lähteä viemään yhteistyötä eteenpäin. Osa huoltajista haluaa jakaa enemmän henkilökohtaisia ajatuksiaan sekä tietoja heidän perheensä arjesta, toinen taas vähemmän. Molempia tapoja tulee kunnioittaa ja pitää yhtä tärkeänä.

Tämä tutkimus oli minulle ensimmäinen isompi tutkimus, joten uudenlaista tehtävää ja opeteltavaa tuli jatkuvasti koko prosessin ajan. Tein työtä itsenäisesti ja selailin tarvittaessa muita opinnäytetöitä hahmottaakseni opinnäytetyön sisällön kokonaisuuden.

Mielestäni tutkimuksesta oli hyötyä ennen kaikkea itselleni kaikkineen vaiheinensa. Opinnäytetyön vuoksi olin yhteydessä varhaiskasvatuksen johtajaan ja päiväkotien johtajiin. Lisäksi tein yhteistyötä huoltajien kanssa ja pääsin kuulemaan sekä käymään läpi heidän ajatuksiaan yhteistyöstä huoltajien ja varhaiskasvatushenkilöstön kanssa. Teorian etsiminen ja kirjallisuuden tutkiminen olivat oma prosessinsa ja hyötyä oli ennen kaikkea uusien varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lukemisesta ja läpi käymisestä.

LÄHTEET

- Caspi, A., Houts, R., Belsky, D., Harrington, H., Hogan, S., Ramrakha, S., Poulton, R. & Moffit, T. 2016. Childhood forecasting of a small segment of population with large economic burden. *Nature Human Behavior* 1, 1-10.
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2013. Tutki ja kirjoita. 18. painos. Porvoo: Bookwell Oy.
- Järvinen, R., Lankinen, A., Taajamo, T., Veistilä, M. & Virolainen, A. 2012. Perheen parhaaksi - Perheyön arkea. Edita Publishing Oy, 2. uudistettu painos. Porvoo: Bookwell Oy.
- Karikoski, H. 2008. Lapsen koulunaloittaminen ekologisena siirtymänä. Vanhemmat informantteina lapsen siirtymisessä esiopetuksen kasvunymäristöistä perusopetuksen kasvuympäristöön. Oulun yliopisto. *Acta Universitatis Ouluensis E* 100.
- Karikoski, H. & Tiilikka, A. 2017. Eheä kasvunpolku – haaste työyhteisölle. Teoksessa Hujala, E. & Turja, L. (toim.) *Varhaiskasvatuksen käsikirja*. 4. uudistettu painos. PS-kustannus. Juva: Bookwell Oy. 78-94.
- Kaskela, M., Kekkonen, M. 2006. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta – Opas varhaiskasvatuksen kehittämiseen. *Stakes, Oppaita* 63. Vaajakoski: Gummerus kirjapaino Oy.
- Kronqvist E-L. 2017. Varhaispedagogiikan kehityspsykologinen perusta. Teoksessa Hujala, E. & Turja, L. (toim.) *Varhaiskasvatuksen käsikirja*. 4. uudistettu painos. PS-kustannus. Juva: Bookwell Oy. 10-28.
- Kyrölämpi-Kylmänen, T. 2007. Arki lapsen kokemana. Eksistentiaalifenomenologinen haastattelututkimus. *Acta Universitatis Lapponiensis*. Rovaniemi: Lapin yliopisto.
- Lehtinen, T. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://taistolehtinen.fi/kasvatuskumppanuus/>. Viitattu 14.09.2017.
- Mikkola, P. & Nivalainen, K. 2011. Lapselle hyvä päivä tänään. Näkökulmia 2010-luvun varhaiskasvatukseen. 4. painos. Saarijärven Offset Oy.
- Munter, H. 2001. Lapsi aloittaa päivähoidon. Teoksessa A. Helenius, K. Karila, H. Munter, P. Mäntynen & H. Siren-Tiusanen. *Pienet päivähoitossa. Alle kolmivuotiaan lapsen päivähoidon perusteita*. Helsinki: WSOY, 35-63.
- Määttä, P. 1999. Perhe asiantuntijana. Erityiskasvatuksen ja kuntoutuksen käytännöt. Jyväskylä: Gummerus.
- Sosiaali- ja terveysministeriö. 2007:72. Varhaiskasvatus vuoteen 2020. Varhaiskasvatuksen neuvottelukunnan loppuraportti. Saatavissa: <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/113634/Selv200772.pdf?sequence=1>. Viitattu 21.09.2017
- Tiilikka A., 2010. Kasvatuskumppanuus - tulevaisuuden osallisuutta ja yhteisöllisyyttä. Teoksessa Turja, L. & Fonsen, E. (toim.) *Suuntana laadukas varhaiskasvatus*. Professori Eeva Hujalan matkassa. Suomen Varhaiskasvatus ry. Tampere: Juvenes Print.

- Toppinen, P. 2014. Yhteisyyssuhteet lapsen hyvinvoinnin rakentajana päiväkodissa. Oulun yliopisto. Pro gradu -tutkielma.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 5. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.
- Unicef. Www-dokumentti. Saatavissa: <https://www.unicef.fi/lapsen-oikeudet/mika-on-lapsen-oikeuksien-sopimus/>. Viitattu 21.9.2017.
- Vandell, D. L., Belsky, J., Burchinal, M., Steinberg, L. & Vandergrift, N. 2010. Do effects of early child care extend to age 15 years? Results from the NICHD study of early child care and youth development. *Child Development* 81 (3), 737-756.
- Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2016. Opetushallituksen määräykset ja ohjeet 2016:17. Opetushallitus. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.oph.fi/download/179349_varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2016.pdf. Viitattu 3.8.2017.
- Varhaiskasvatuslaki 19.1.1973/36. Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730036>. Viitattu 7.8.2017.
- Vilkka, H. 2015. Tutki ja kehitä. PS-kustannus. 4. uudistettu painos. Juva: Bookwell Oy.

Hyvät vanhemmat!

Olen sosionomi (AMK) -opiskelija Piia Tilvis-Juola Centria-ammattikorkeakoulusta. Opintoni alkavat olla loppusuoralla ja teen tutkimusta kasvatuskumppanuuden eli vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen yhteistyön toteutumisesta (paikkakunta). Tutkimukseni on rajattu päiväkotikieliksi ja päiväkotikieliksi. Opinnäytetyössäni tutkin vanhempien näkemyksiä ja kokemuksia heidän ja varhaiskasvatushenkilöstön välisestä yhteistyöstä.

Opetushallituksen varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin on kirjattu; ”Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.”

Haluaisin keskustella Teidän kanssanne joko lapsenne päiväkodissa tai teille sopivassa rauhallisessa paikassa. Haastattelujen tarkoituksena on saada tutkimusaineistoa, jolla voidaan kehittää päiväkotien toimintatapoja. Nauhoitan haastattelut ja ne tulevat ainoastaan minun käyttööni. Opinnäytetyön valmistumisen jälkeen hävitän haastattelumateriaalit. Henkilöllisyytenne ei paljastu tutkimuksessani.

Toivon Teidän osallistuvan haastatteluun, koska näkemyksenne ja kokemuksenne ovat tärkeitä tutkimuksessani sekä vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välisen yhteistyön kehittämisessä päiväkodeissa. Tätä arvokasta tietoa voimme saada vain Teiltä. Voitte palauttaa yhteystiedoillanne täytetyn lomakkeen lapsenne päiväkotiryhmän eteiseen perjantaina 03.02.2016 mennessä. Otan teihin yhteyttä pian sen jälkeen sopiakseni jatkosta. Vaihtoehtoisesti voit ilmoittaa halukkuutesi osallistua haastatteluun laittamalla minulle sähköpostia.

Hyvää kevään jatkoa!

Piia Tilvis-Juola

(sähköposti osoite)

Centria-ammattikorkeakoulu

Kuva: verkkouutiset.me

TEEMAHAASTATTELU

Taustatiedot:

- Keitä perheeseen kuuluu?
- Kauanko lapsenne on ollut varhaiskasvatuksessa tässä päiväkodissa?

1. Yhteistyö vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä

- Mitä vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välinen yhteistyö sinusta on?
- Miten kuvailisit sen merkitystä teidän perheelle?
- Mitkä asiat tekevät yhteistyöstä hyvän ja onnistuneen?
- Minkälaisia yhteistyön keinoja teillä on?

2. Vanhempien ja varhaiskasvatushenkilöstön välinen yhteistyö arjessa

- Minkälaisia ovat kohtaamisenne päiväkodin henkilökunnan kanssa?
- Minkälaista tietoa saat lapsesi päivästä?
- Miten avoimesti koet voitasi kertoa asioista päiväkodin henkilökunnalle?
- Minkälaisia asioita tuot itse esille lapsestasi päiväkodin arjessa?
- Miten mielipiteitänne kuunnellaan ja mahdollisia toiveitänne toteutetaan, lastasi koskevissa asioissa?

3. Varhaiskasvatuskeskustelut

- Kuinka vasu keskustelu järjestettiin?
- Minkälaiseksi koit keskustelun ilmapiirin ja keskustelun kulun?
- Minkälaisia odotuksia sinulla oli keskustelusta?
- Kuvaile tuntemuksiasi keskustelun aikana ja jälkeen.

4. Tutustuminen päiväkotiin

- Miten tutustuminen päiväkotiin alkoi ja eteni?
- Minkälainen / minkälaisia tutustumiskertanne oli? Oliko niitä useita? Mitä ne piti sisällään?
- Kuvaile omia tuntemuksiasi tutustumiskerralla ja sen jälkeen?
- Oliko tutustumisella minkälainen vaikutus hoidon aloituksessa perheellenne?
- Minkälainen on mielestäsi hyvä tutustuminen perheen ja päiväkodin välillä?